

A woman with long dark hair, wearing a black hooded cloak, is shown from the chest up. Her right hand is raised, palm facing forward, with a bright, glowing light emanating from it. The background is dark, and there are faint, glowing circular lines around the hand. The title text is overlaid on the lower half of the image.

မြော်စက်ရှင်

ဖြိုးဇရာ (မြန်အောင်)

မှော်စက်ရှင် ပြိုင်ပွဲဝင်စာမူ

အမှောင်ထု ကြီးစိုးနေသော ညသန်းခေါင်ယံ အချိန်၌ ဦးဘလူ တစ်ယောက် မမောနိုင်၊ မပန်းနိုင် တစ်ယောက်တည်း ရွာအပြင် ကွင်းစပ်တွင် အလုပ်ရှုပ် နေသည်။ ။

"ကဲ ကန်တော့ပွဲနဲ့ ဖယောင်းတိုင်တော့ ထွန်းပြီးပြီ လုပ်ငန်းစဖို့ ပဲ ကျန်တောတယ်"

ဦးဘလူ တစ်ယောက် ထိုသို့တိုးတိုးစွာ ရေရွတ်ပြီး ဘေးရှိ ကန်တော့ပွဲအား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သေချာစွာ မလိုက်သည်။ ။ ထိုစဉ် ဝေးကွာလှသော လယ်ကွင်းတွေဆီမှ လေအေးများ သည် ဦးဘလူဆီသို့ တိုးဝင်လာကြသည်။ ။ ကန်တော့ပွဲတွင် ထိုးစိုက်ထားသော နီရဲရဲ အမွှေးတိုင်၏ ရနံ့မှာ လည်း ထိုလေအေးများ နှင့် ပေါင်းစပ်သွားပြီး ဦးဘလူ၏ နှာခေါင်းအတွင်းသို့ ဖြည်းညင်းစွာ တိုးဝင်လာ ပြန်သည်။ ။

"ကျုပ်ဆရာသခင် ထပ်ဖြစ်လဲ (ယောကတော်) မြောက်ဘက် ရှင်မကို ကျုပ်ဘလူမှ ပထမဦးဆုံး ရိုသေစွာ ကန်တော့ လိုက်ပါသည်။ "

ဦးဘလူ၏ ပါးစပ်မှ ဤသို့ရေရွတ်ပြီး ကန်တော့ပွဲကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အပေါ်သို့ မြှောက်ပြီး အောက်သို့ပြန်ချ လိုက်သည်။ ။ (ယောကတော်

) မြောက်ဘက် ရှင်မရဲ့ တပည့်ရင်း ဖြစ်သော နဂါးကဝေကို ကျုပ်ဘလူ မှ အကြောင်းထူး ရှိသောကြောင့် လာပါရန် ရိုသေစွာ ဖိတ်ကြား အပ်ပါသည်။ ။ ဦးဘလူ၏ စကားသံ ဆုံးသောအခါ လေပြင်းများ တိုက်ခိုက်လာပြီး ကောင်းကင်ယံမှ လျှပ်စီးများ ဝင်းခနဲ ဝင်းခနဲ လင်းလက်လာသည်။ ။ လျှပ်စီးများ ခဏခဏ ဝင်းလဲ့ နေသောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အုံ့မှိုင်းနေသော သစ်ပင်ကြီးများကို ဦးဘလူ တစ်ယောက် မှုန်ဝါးစွာ မြင်လိုက်ရသည်။ ။ လေပြင်းများ တိုက်ခိုက်နေ သော်လည်း ဦးဘလူ ထွန်းထားသော ဖယောင်းတိုင်မှာ လှုပ်ပင်မလှုပ် လင်းမြဲ အတိုင်းသာ လင်းနေသည်။ ။

"ဂျိန်း ... တလိန်း ... ဂျိန်း ... ဂျိန်း ... "

ထိုစဉ် မိုးခြိမ်းသံ ကြီးသည် ကောင်းကင်ယံမှ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပဲ့တင်ထပ် သွားသည်။ ။

ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟိန်း သွားသော မိုးခြိမ်းသံကြီး နှင့်အတူ အမှောင်ထဲတွင် နီရဲသော မျက်လုံး နှစ်လုံးနဲ့ လာနေသော မည်းမည်း အရိပ်သည် လယ်ကွင်းစပ်သို့ လျင်မြန်စွာ လာနေသည် ကို ဦးဘလူ တစ်ယောက် မျက်မှောင် ကြုတ်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ။ အမှောင်ထဲတွင် လျင်မြန်စွာ လာနေသော မည်းမည်း အရိပ်သည် ဦးဘလူဆီသို့ နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်သည်။ ။ ထိုမည်းမည်း အရိပ်နှင့်အတူ လေပြင်းများ သည်လည်း ဦးဘလူဆီသို့ တဟု န်ထိုး စောင့်ဝင်လာသည်။ ။

"ဟင်"

ဦးဘလူသည် ထိုသို့ရေရွတ်ပြီး ရင်ထဲအေးခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ။ ကြောက်မက်ဖွယ် အဆင်းရှိသော နဂါးကြီး တစ်ကောင်သည် အမှောင်ထဲတွင် နီရဲသော မျက်လုံးဖြင့် ဦးဘလူအား စိုကြည့်နေသည်။ ။ ဦးဘလူ

ကလည်း အလိုက်သိစွာ နှင့်ပင် နဂါးကြီး၏ ရှေ့တွင် ခူးထောက်၍ အရိ အသေပေးပြီး ပြောလိုက်သည်။ ။

"အရှင်နဂါးကဝေ ကျွန်တော်မျိုး ကိုးကျင်း အောက်လမ်း ကျင့်စဉ် ကျင့်ဖို့ ကြားတစ်ရက်ပဲ လိုပါတော့တယ် အရှင် ကျွန်တော်မျိုး ကျင့်စဉ် ကျင့်ရင် အနှောင့်အယှက် တွေလည်း ပေါ်ပေါက်လာမှာ ကျိန်းသေတယ် ... ဒီတော့ ကျွန်တော်မျိုး ကျင့်စဉ်ကျင့် ကတည်းက အရှင်နဂါးကဝေ ကျွန်တော်မျိုးကို စောင့်ရှောက် ပေးပါလို့ တောင်းဆို ချင်ပါတယ်"

ဦးဘလူ၏ စကားများကို နဂါးကဝေသည် နားလည်ဟန်ဖြင့် ကောင်းကင်ယံသို့ မီးတန်းများ မှုတ်ထုတ် လေသည်။ ။ နဂါးကဝေ မှုတ် ထုတ် လိုက်သော မီးတန်းများမှာ ကောင်းကင်ထက်သို့ တက်သွားပြီး တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ဆက်စပ်ပြီး မီးဝိုင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ။ မီးဝိုင်းကြီးသည် အင်မတန် အပူရှိန် ပြင်းသောကြောင့် ဦးဘလူသည် နောက်သို့ခြေလှမ်း အနည်းငယ် ဆုတ်လိုက် ရသည်။ ။ ကောင်းကင် ထက်၌ တောက်လောင် နေသည့် မီးဝိုင်းကြီး၏ အလင်းရောင်သည် မှောင်မည်း နေသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖြူခွင်းသွားသည်။ ။

"ဂီး ... ဂီး ... ထိုအချိန် ဦးဘလူ၏ ဦးခေါင်း တည့်တည့်ပေါ်မှ ငှက် စုန်း တစ်ကောင် ဖြတ်ပြန် သွားသည်။ ။

"တောက် ... ငါ့ခေါင်းပေါ်က ဖြတ်ပြန်ရဲတဲ့ ငှက်စုန်းတွေ့မယ်"

ဦးဘလူ၏ ပါးစပ်မှ ထိုသို့ ကျိန်းမောင်းလိုက်ပြီး မြေပြင်ကို ဖနှောင့် နှင့် သုံးချက်တိတိ ဆောင့်လိုက် လေသည်။ ။

"ဘုတ် ..."

မြေပြင်ပေါ်သို့ အမည်းရောင် အမွှေးရှိသော ငှက်စုန်း တစ်ကောင်

ပြုတ်ကျ လာသည် ။ နဂါးကြီး မှုတ်ထုတ် လိုက်သော မီးဝိုင်းကြီးသည် ကောင်းကင်ထက်၌ စက်ဝိုင်းသဖွယ် လည်ပတ် နေသည် ကို ဦးဘလူ တစ်ယောက် အံ့သြစွာ ရပ်ကြည့်နေသည် ။ ထိုလည်ပတ် နေသော မီးဝိုင်းကြီးထဲတွင် တည်ကြည် ခန့်ညားသည့် အသွင်ရှိသော လူငယ်တစ်ဦး ပုံပေါ်လာသည် ကို ဦးဘလူ တစ်ယောက် ရုပ်ရှင် ကြည့်နေသဖွယ် အံ့သြစွာ ကြည့်နေ ပြန်လေသည် ။

"အရှင်နဂါးကဝေ ဒီလူငယ်က ဘယ်သူလဲ"

ဦးဘလူသည် နဂါးကြီးအား မေးလိုက်သည် ။

"အေးဒီလူငယ်က မှောင်ပညာကို တစ်ဖက်ကမ်း တတ်မြောက် ထားတဲ့ မှော်စက်ရှင်ဆိုတာ သူပဲ တစ်နည်း ပြောရရင် မင်းကျင့်စဉ် ကျင့်ရင် နှောင့်ယှက်မဲ့သူပဲ"

နဂါးကဝေသည် ဦးဘလူအား အသံသြသြကြီးနှင့် ပြောလိုက်သည် ။

"ကဲ ဘလူမင်းကို ဆရာ အကြံတစ်ခုလောက် ပေးခဲ့မယ်"

"ဟုတ်ပေးပါ ဆရာ "

ဦးဘလူသည် နဂါးကဝေအား မျက်နှာသေ ကလေးနှင့် ပြောလိုက်သည် ။

"အရင်ဆုံး ရွာနီးချုပ်စပ်က မင်း တပည့်တွေကို အရင်ခေါ်လိုက်"

ဦးဘလူလည်း နဂါးကဝေ ပြောသလို ရွာနီးချုပ်စပ်က သူတပည့်တွေကို ခေါ်လိုက်သည် ။ ဦးဘလူခေါ်ပြီး မကြာမီ မင်း မဟာ ရွာကွင်းစပ်သို့ ဝင်းလဲ့လဲ့ မီးလုံး ခြောက်လုံးခန့် ပျံလာကြသည် ။

"ဝုန်း ... ဝုန်း ... "

မီးလုံးများ သည် ဦးဘလူဆီသို့ ရောက်သောအခါ မိန်းမများ အသွင် သို့ ပြောင်းသွား ကြသည် ။

"ဟင် ... "

စုန်းမများ သည် ဦးဘလူ၏ ဘေးဘက်တွင် ရှိသော နဂါးကြီးကို မြင်ပြီး ကြောက်လှန့် အားဖြင့် ဒူးထောက် လိုက်သည် "

ကဲ တပည့်တို့ အရှင် နဂါးကဝေကို မကြောက်ကြပါနဲ့ တပည့်တို့ ကို ညကြီး အချိန်မတော် ဆရာ ခေါ်လိုက်ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းက ဒီလိုကွ ယ့်။ ဆရာ ပညာဆင့်တက်မဲ့ ကိစ္စကို တစ်ယောက်ယောက်က နှောင့်ယှက်မှာ ကျိန်းသေတယ် ဒီတော့ ကြိုတင် ပြင်ဆင်လို့ ရအောင် တပည့်တို့ ကို ခေါ်လိုက် ရတာပဲကွယ့်"

"ဟုတ်ဆရာ ကျွန်မတို့ က ဆရာ့အတွက်ဆို အသက်ပင် ပေးရပါစေ အတက်နိုင်ဆုံး ကူညီဖို့ အသင့်ပါပဲ"

"ဟား ... ဟား ... ကောင်းပါပြီ ကွယ် တပည့်တို့ စကားကို ဆရာ ယုံ ပါတယ်"

ဦးဘလူနှင့် စုန်းမများ ပြောဆို နေသော်လည်း နဂါးကဝေသည် ဘာမျှ ဝင်မပြောဘဲ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေသည် ။

"ကဲမှောင်တာနဲ့ ဆရာကျင့်စဉ် စမယ်။ မိစံနဲ့ တင်အေး တပည့်တို့ နှစ်ယောက်က ဒီမင်းမဟာ ရွာထိပ်မှာ သွားစောင့်ချေ။ ဆရာ့ကို နှောင့်ယှက်မဲ့သူက တပည့်တို့ စောင့်မဲ့ လမ်းကလာမှာ ကျိန်းသေတယ် သွေးစုန်းနဲ့ ကြောင်နက် တပည့်တို့ နှစ်ယောက် ဆရာကျင့်စဉ် စကျင့်ရင် ဆရာ့ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ တာဝန် ပေးချင်တယ် မယ်ခန့်မယ်လှ တပည့်တို့ ညီအစ်မ နှစ်ယောက်က အပျိုသွေးကို ရှာရမယ် ဆရာ ကျင့်စဉ်

ပြီးရင် အဖျံသွေးကို သောက်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ကဲ အားလုံး ကိုယ်ကျရာ တာဝန်ကို ကျေပွန် ထမ်းဆောင်ကြပါ ဆရာကျင့်စဉ် အောင်ရင် တပည့် တို့ ကို ပညာအဆင့် တက်ပေးမယ် "

ဦးဘလူသည် သူတပည့်စုန်းမ ခြောက်ယောက်အား အမိန့်သံပါပါနဲ့ ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဟုတ် ဆရာဘလူ ဆရာပေးတဲ့ တာဝန်ကို ကျွန်အတို့ ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင် ပါမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်"

"အေး ကောင်းပါပြီ ခုတော့ ပြန်ကြတော့"

"ဟုတ်ဆရာ ... "

စုန်းမများ သည် ဦးဘလူနှင့် နဂါးကဝေအား အရိုအသေပေးပြီး မီး လုံးများ အဖြစ်သို့ ပြောင်းကာ လေပေါ်သို့ ပျံသွားကြသည်။ ။

"ကဲဘလူ ဆရာလည်း ပြန်တော့မယ်"

"ဟုတ် အရှင် နဂါးကဝေ"

ဦးဘလူသည် ဤသို့ ပြောပြီး နဂါးကဝေအား အရိုအသေ ပေးလိုက် သည်။ ။

"ဂျိန်း ... ဂျိန်း ... "

မိုးခြိမ်းသံများ ကောင်ကင်ယံမှ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ် လာပြီး လျှပ်စီးများ ဝင်းလဲ့လာကြ ပြန်သည်။ ။ ထိုအခါ နဂါးကဝေသည် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ပျံသွားလေသည်။ ။ ဦးဘလူသည် အားလုံးပြီးဆုံး သွားသောအခါ ကန်တော့ပွဲကို သိမ်းလိုက်ပြီး ရွာအပြင် ကွင်းစပ်ရှိ သူ့အိမ်ကို ဦးတည် သွားလေသည်။ ။
